

ALS 'T MAAR GEESTIG IS !

Begin deze maand vierde onze Vlaamse troubadour Willem Vermandere zijn tachtigste verjaardag. Een mijlpaal om zeker even bij stil te staan. Voor hem het uitgelezen moment om een nieuw boek uit te geven. 'Als 't maar geestig is' is de titel geworden van het boek met tachtig verhalen. Vertellingen zijn het uit het leven gegrepen. Verhalen die de levensweg plaveien met levenswijsheden. Al lezend merk je hoe Willem zich jeunt in het leven. Hij mag zich bezighouden met wat hij graag doet. Als je dat kan doen in je leven, dan ben je rijk betaald. Dan is het 'geestig' te leven.

Met de vasten voor de deur

'Als 't maar geestig is...', en ik denk aan de vastentijd die wij nu mogen beginnen. De komende veertig dagen (de zondagen niet meegeteld!) gaan we op weg naar het feest van Pasen. Christenen worden uitgenodigd om van deze veertigdagentijd een zinvolle tijd te maken. Noem het een tijd van herbronning. Waar liggen de wortels van mijn christen-zijn? Wie is de Bron van mijn diepste levensvervulling als Christen? Om een antwoord te vinden op deze vragen hoeven we geen grootse plannen te maken. Want Vermandere zegt ergens in zijn boek: 'God kunt ge gemakkelijkst aan het lachen brengen, door hem uw plannen te vertellen.' We hoeven er ook niet 'somber' bij te lopen omdat het vasten is. Wat 'sober' zijn, dat zal al ruim voldoende zijn. Kijk maar even naar Jezus... Hij hield er ook niet van zich op te houden met eeuwige klagers en sombere gezichten. Wel wilde Hij dat het leven en samenleven een beetje 'geestig' was. Dat mensen zich jeunden in het samen op weg gaan. Daartoe is het goed weer de eenvoud te ontdekken. De eenvoud van de doodgewone dingen en doodgewone ontmoetingen met mensen, daarin ligt vaak het grootste geluk. Vasten heeft niets met uiterlijk vertoon of met strakke gezichten te maken. Het mag iets 'geestigs' hebben, iets vreugdevols, omdat we Jezus weer echt op het spoor komen.

Vasten... Een tijd van delen

De komende veertigdagentijd worden we uitgenodigd om broederlijk te delen. Dat kunnen we doen in de solidaire initiatieven die worden aangeboden. Het gaat om broederlijkheid, om verbondenheid met elkaar en met onze broers en zussen in het Zuiden. Daarin mogen we vreugde vinden, delen met elkaar om het welzijn van de ander te vergroten. Wanneer het 'ik' denkt het centrum van de wereld te zijn, dan maakt dit een mens somber. Precies in een broederlijk samenleven gaan we weer ontdekken hoe soberheid het leven geestig maakt. Delen met elkaar om weer te ontdekken wat er echt toe doet in het leven. Die weg mogen we met elkaar in deze vastentijd gaan.

Delen van stilte en tijd

Wat kunnen we nog delen met elkaar? Met een groepje mensen hebben we gezocht welke accenten we in de liturgische vieringen tijdens de vasten kunnen leggen. We hebben gekozen voor wat langere momenten van stilte. In een wereld die soms een chaos is voor de oren, is het goed om de stilte met elkaar te delen. Stilte, als een tijd durven verliezen voor iets of iemand die belangrijker is dan het geluid van de wereld. Het kan geestig zijn om in de stilte de Geest aan het werk te laten. Oren en hart geopend voor Gods Woord, voor de geest van zijn Liefde. In die stilte durven samenzijn wil ook een vorm van broederlijk delen zijn. De woorden en verhalen die de Bijbel ons geeft in deze vasten zijn als wegwijzers of stapstenen naar de dag van Pasen. De dag waar ook wij als hernieuwde en vernieuwde Christenen in het leven durven staan. Ik nodig je daarom graag uit om je tijd te delen en met ons te komen meevieren. O ja, iedereen heeft het zo druk in het leven of maakt het graag druk. Waarom niet durven wat lui te zijn? Ik bedoel dan niet niets doen of lanterfant. Maar wat tijd maken voor wat er nu echt toe doet in het leven. Je bent de komende vasten van harte welkom met ons mee te vieren. Welkom om tijd en stilte met elkaar te delen en de bron van Liefde op het spoor te komen. Het zal ongetwijfeld 'geestig' zijn.

Met zijn gekende kwinkslag vertelt Willem Vermandere hoe hij op zijn vierentwintigste de kloosterdeur achter zich dicht trok. Hij was op zijn achttiende namelijk in het klooster ingetreden. Hij heeft het klooster vaarwel gezegd, zo vertelt hij, om zijn geloof te redden! Welke deuren gaan wij de komende tijd achter ons dicht trekken, om er al delend met elkaar een 'geestige' vastentijd van te maken? Hoe gaan wij ons geloof redden? Ik wens jullie heel graag een hartverwarmende veertigdagentijd toe, zo dat we met Pasen als in één koor kunnen zeggen: 'Het was een geestige tijd!'

Johan Loones

(alle reacties welkom bij Johan.loones@skynet.be)